

juridisk bachelorgrad fra et udenlandsk universitet, vil ansøgeren ikke kunne opnå dansk advokatbeskikkelsen, selv om ansøgeren er blevet optaget på den juridiske kandidatuddannelse på et dansk universitet og der har opnået den juridiske kandidatgrad. Tilsvarende gør sig gældende for den ansøger, som har en dansk juridisk bachelorgrad, men en juridisk kandidatgrad fra et udenlandsk universitet.

Personer, der ikke opfylder kravet om en dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen, vil kunne opnå dansk advokatbeskikkelse, hvis de opfylder betingelserne i § 135 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Herved sikres det, at personer, der opnår dansk advokatbeskikkelse, har opnået et grundlæggende kendskab til de retsområder, der indgår i såvel den juridiske bacheloruddannelse som den juridiske kandidatuddannelse i Danmark.

Det er uden betydning for en ansøgers mulighed for at opnå dansk advokatbeskikkelse, at vedkommende har fået meritoverført fag fra en dansk eller udenlandsk uddannelse til brug for opnåelse af en dansk juridisk bachelor- og kandidatgrad.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.2., 4.2.2. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (§ 119, stk. 2, nr. 4)

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af, at § 119, stk. 5, ophæves.

Til nr. 3 (§ 119, stk. 2, nr. 5)

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at en ansøger for at opnå advokatbeskikkelse skal have gennemført en teoretisk grunduddannelse og have bestået såvel en teoretiske prøve som en praktisk prøve.

Den teoretiske prøve skal udformes som en eksamen, hvor ansøgerne eksamineres i de emner, som skal indgå i den teoretiske grunduddannelse, dvs. advokatret (bl.a. reglerne om god advokatskik og klientkontovedtægten), advokatfærdigheder (bl.a. juridisk problembehandling, forhandling, retssagsbehandling og mediation) og drift af advokatvirksomhed (bl.a. regnskabsforståelse og -analyse).

Den praktiske prøve skal bestå i førelse af én sag for byretten, landsretten eller Sø- og Handelsretten. Dommeren/dommerne vurderer, om sagen vil være egnet til at udgøre den praktiske prøve.

Medvirker der alene én dommer i sagen, skal denne bistås af en censor ved vurderingen af, om ansøgeren har bestået prøven. Censoren kan f.eks. være en advokat udpeget af Advokatrådet. Medvirker der en juridisk dommer og 2 sagkyndige dommere, skal den juridiske dommer tillige bistås af en censor. Medvirker

der 3 juridiske dommere i sagen, skal der ikke tillige medvirke en censor.

Dommeren og censoren eller de 3 dommere skal være enige om, at ansøgeren har bestået prøven, før prøven kan anses for bestået. Består ansøgeren ikke prøven, skal dommer eller censor orientere ansøgeren om, hvad der har bevirket, at vedkommende ikke har bestået. Ansøgeren kan dog ikke få oplyst fordelingen af dommerstemmerne.

Kravet om medvirken af censor skyldes dels et hensyn til dommerne om, at en enkelt dommer ikke alene skal bære ansvaret for såvel en materielt rigtig afgørelse af selve sagen samt en vurdering af ansøgerens indsats under sagens førelse. Endvidere består der et hensyn til ansøgeren, for hvem beståelse af prøven er af stor betydning.

Hvis det ikke er muligt for ansøgeren at finde en egnet sag, der kan udgøre den praktiske prøve, kan ansøgeren i stedet møde i en fiktiv retssag.

Justitsministeriet vil fastsætte nærmere regler om den teoretiske grunduddannelse, den teoretiske prøve og den praktiske prøve, herunder de fiktive retssager, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.4., 4.2.4. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4 (§ 119, stk. 3)

Med ændringen af bestemmelsen lempes kravet om, at en advokatfuldmægtig skal have deltaget i behandlingen af retssager, dvs. givet møde i retten. I stedet stilles der krav om, at advokatfuldmægtigen skal have opnået kendskab til behandlingen af retssager. Et sådant kendskab kan naturligvis opnås ved at give møde i retten, men også gennem f.eks. udfærdigelse af processkrifter. Principalen skal ved fuldmægtigens ansøgning om advokatbeskikkelse afgive erklæring om, i hvilken periode fuldmægtigen har været ansat som autoriseret advokatfuldmægtig hos principalen, at ansættelsen har været på fuld tid, og at fuldmægtigen har deltaget i almindelig advokatvirksomhed, herunder opnået kendskab til retssagsbehandling.

Ændringen er en konsekvens af, at mange advokatfuldmægtige i dag kun sjældent møder i retten. Ændringen skal endvidere ses i lyset af, at der nu stilles krav om beståelse af en praktisk prøve i retssagsbehandling som betingelse for at opnå advokatbeskikkelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.3., 4.2.3. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 5 (§ 119, stk. 4)

Der åbnes ved ændringen af bestemmelsen mulighed for, at også anden beskæftigelse end de stillinger,